

UNIVERSITÉ DE RENNES 1

Elise Reynders

Academiejaar 2019-2020 (eerste semester)

“Ik vond het altijd nogal cliché wanneer studenten verklaarden dat Erasmus de tijd van hun leven was, maar na mijn eigen Erasmuservaring moet ik dit cliché toch weer bevestigen.”

“De studentenresidentie (Crous, Beaulieu) was op het eerste zicht een grote tegenvaller. De kamers zijn echt heel klein en de gemeenschappelijke keuken was duidelijk gemeenschappelijk – niet zo heel proper dus. Aangezien het in Rennes echter zeer moeilijk is om op de private huurmarkt een kot te vinden, als buitenlander én maar voor een half jaar, was ik genoodzaakt om in een kot van Crous te verblijven. Ik moet toegeven dat het na enkele dagen wennen toch helemaal niet zo slecht was: ik had een eigen badkamertje en na een grondige schoonmaak was mijn kot ook echt proper. Het was super praktisch ingericht en ik kon er vrij veel kwijt. Ook de gemeenschappelijke keuken wende snel. Ik heb in de residentie ook een paar goede vrienden gemaakt, dus ik ben blij dat ik daar uiteindelijk ben terecht gekomen.”

“Ik heb mijn LA tijdens de eerste twee weken moeten wijzigen, omdat bepaalde vakken niet meer gegeven werden en omdat er conflicten waren in het uurrooster. Ik moet zeggen dat dat niet vanzelf ging: op de universiteit heerste een enorme bureaucratie, dus we hebben er enkele weken over gedaan om de gewijzigde LA rond te krijgen. Eens de administratieve rompslomp achter de rug was, was mijn ervaring met de universiteit (Rennes I) vrij positief.”

“Over de stad Rennes zelf ben ik super enthousiast. Het is echt een zeer mooie en gezellige stad, met enkele mooie tuinen en parken, wat in september nog heel fijn was. We hadden niet bijzonder veel les, dus hebben we veel tijd doorgebracht (op de terrasjes) in de stad. Er zijn veel mooie gebouwen, waaronder het oude parlement van Bretagne, het stadhuis en de opera. Er zijn ook verschillende huisjes die nog stammen vanuit de Middeleeuwen en die Rennes een bijzondere charme geven.”

“We hebben ook veel uitstappen gedaan, o.a. naar de Mont Saint Michel en Parijs, maar ook naar veel minder bekende stadjes. De eerste maanden waren we beperkt tot waar we met het openbaar vervoer konden geraken, maar na de herfstvakantie beschikte iemand van onze vrienden over een auto. Daar hebben we ook gretig gebruik van gemaakt om Bretagne te verkennen. Wat mij het meest is bijgebleven was de laatste stop van een kleine *roadtrip*, aan de kust. Het plaatsje heet Quiberon en er zijn prachtige kliffen waar de golven magnifiek op inslaan. Ik denk dat we daar drie uur gewoon hebben staan kijken.”

“Hoewel ik blij ben dat ik terug thuis ben, mis ik Rennes en zelfs mijn klein kot ergens wel. Mijn Erasmus, de stad en de vele herinneringen zullen me altijd bijblijven.”